

בש"פ 4969/22 - הראל עמאר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 4969/22

לפני: כבוד השופט ג' כנפי-שטייניץ

המבקש: הראל עמאר

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה להעברת מקום דיון

בשם המבקש: בעצמו
בשם המשיבה: עו"ד יאיר חמודות

החלטה

1. לפניי בקשה לפי סעיף 78 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, להעברת הדיון בתת"ע 10518-02-22 מבית משפט השלום לתעבורה באילת לבית משפט השלום לתעבורה בירושלים.

2. המבקש טוען כי הוא מתגורר בירושלים וכי יקשה עליו להגיע לבית המשפט לתעבורה באילת בשל המרחק הרב ממקום מגוריו, וכן בשל פציעה בברכו המקשה על התניידותו. יצוין כי הקראת כתב האישום נקבעה ליום 18.10.2022 והמבקש הודיע כי בכוונתו לכפור במיוחס לו בכתב האישום.

3. המשיבה מתנגדת לבקשה. המשיבה מצביעה על הקושי המיוחד העולה מהצורך בהגעת גורמי אכיפה מאילת על מנת למסור עדותם בבית משפט הרחק ממקום עבודתם. עוד היא מצביעה על כך שהמבקש אינו טוען כי אין ביכולתו להתנייד, אלא טוען שנסיעה ארוכה תגרום לו לקושי. המשיבה מוסיפה וטוענת כי באפשרות המבקש להסתייע באדם אחר בהתניידותו.

4. לאחר עיון בבקשה ובעמדת המשיבה, ראיתי לדחות את הבקשה.

5. על פי הכלל, כאשר נאשם מבקש את העברת הדיון בהליך נגדו, אך אין הוא מודה בעובדות כתב האישום, תהא

הנטייה שלא להיעתר לבקשתו. הטעם לכך נעוץ בצורך בשמיעת ראיות, לרבות הגעת עדי תביעה, בהם גורמי אכיפה, לבית המשפט אליו הועבר הדיון. לפיכך, העברת הדיון במקום בו כופר הנאשם בעובדות כתב האישום תיעשה רק במקרים חריגים ויוצאי דופן (בש"פ 4344/12 טאובליב נ' מדינת ישראל (8.7.2012); בש"פ 507/18 מילר נ' מדינת ישראל (5.3.2018); בש"פ 6395/18 ויין נ' מדינת ישראל (12.9.2018)).

6. ככל שניתן להתרשם מן המסמכים הרפואיים שצורפו לבקשה, פציעתו של המבקש אכן מקשה על ניידותו, לכל הפחות בתקופה הקרובה. יחד עם זאת, כנגד קושי זה יש לשקול גם את הקשיים הנעוצים בהגעת עדי תביעה (שוטרים) שמקום מושבם באילת לבתי משפט מרוחקים על מנת למסור את עדותם.

במאזן הכולל, ומבלי להקל ראש במצבו הרפואי של המבקש, לא ראיתי להורות על העברת מקום הדיון.

למותר לציין כי אין בהחלטה זו כדי למנוע מן המבקש לפנות לערכאה הדיונית בבקשה לדחות את הדיון בעניינו בהתאם למצבו הרפואי העדכני, ומבלי שאני נוקטת עמדה בעניין זה.

ניתנה היום, כ"ו באב התשפ"ב (23.8.2022).

ש ו פ ט ת